

GYÜLEKEZETI NAPTÁR

OKTÓBER

2. Cs 15.00 bibliaóra
3. P 15.00 IFI
4. Szo 15.00 Gyülekezeti társasjáték-délután
5. V Szentháromság ünnepe után 16. vasárnap
10.00 istentisztelet (úrvacsora)
6. H 17.00 Tere-tori
9. Cs 15.00 bibliaóra
10. P 15.00 IFI
11. Szo 9-13 konfirmációi előkészítő
9-13 őszi kert- és templomtakarítás
12. V Szentháromság ünnepe után 17. vasárnap
10.00 istentisztelet
13. H 17.00 Tere-tori
16. Cs 15.00 bibliaóra
17. P 15.00 IFI
18. Szo 9-13 konfirmációi előkészítő
16.00 KÖZÉPPONT
19. V Szentháromság ünnepe után 18. vasárnap
10.00 - istentisztelet (születésnaposok)
20. H 17.00 Tere-tori
26. V Szentháromság ünnepe után 19. vasárnap
10.00 - istentisztelet
27. H 17.00 - Tere-tori
31. P 17.00 „házasság éve” reformációi előadás
18.00 közös reformációi istentisztelet

NOVEMBERI ELŐZETES

8. Szo 15.00 konfirmációi vizsga
9. V 10.00 konfirmációi istentisztelet
22. Szo Országos cigánymissziós imanap

1929

A LAP

PESTSZENTLŐRINCI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2025. OKTÓBER

Az Isten országa közöttetek van. (Lk 17,21)

Jézus legelső mondata hasonlóképpen hangzott, amikor megkezdte nyilvános szolgálatát: „közel jött hozzátok az Isten országa!” Ebből csak arra következtethetünk, hogy az evangélium szíve közepét halljuk ezekből a szavakból.

De még ez a „közel” sem volt elég az Isten irgalmas szeretete és az ember nyomorúságos életszükségletei között! A világ zűrzavaros gondolatainak és életveszélyes játszmáinak a zárt rendszerébe meg kellett érkeznie az ébresztő szónak: azért van mindig karnyújtásnyira tőlünk az Isten országa, hogy megnyílván felé behatoljon nagy és jóságos erejével ebbe a világba. Azaz Isten országa, Isten ereje és hatalma közöttünk és bennünk is jelen legyen.

Hiába járja végig a világot a jólétben tobzódó, kényelmet kereső világutazó, ha sohasem hagyja el a kényelmes hotelszobát, és csak nyugati színvonalon szolgáltató „rezervátumokban” hajlandó eltölteni az idejét. Hiszen viszi magával mindenhová a saját világát, és sohasem részesül az utazás valódi élményében. Hasonló azonban az Isten országa az olyan utazóhoz, aki berendezett világának kezeit megnyitva rá tud csodálkozni nagyobb csodákra, az élet gazdagságára, a tapasztalás és bölcsesség addig ismeretlen színeire, ízeire, dallamaira, szavaira.

A reformáció ünnepére készülve októberben tegyünk egy utazást az Isten országába! Akár ha távoli országnak gondoltuk is, közelebb van hozzánk, mint a „világ kapuját” jelentő ferihegyi repülőtér! Tapasztaljuk meg vendégszeretetét, egyedülálló szokásait, különleges mindennapi életét... És aki megtapasztalja, mindig magában hordozza majd, és akár gyakran el is látogat az utazásszervező vasárnapi és ünnepi alkalmakra - hiszen közöttünk van...

András Ielkész

A Pestszentlőrinci Evangélikus Egyházközség havi körlevele
1183 Budapest, Kossuth tér 3.

TEL.: 20/8246410 E-MAIL: pestszentlorinc@lutheran.hu
<http://elokovekgyulekezet.hu> ; Bankszámlaszám: 11718000-20328597
Felelős kiadó: Dr. Korányi András Ielkész

ÚTI BESZÁMOLÓ

KÉT HÓNAP FINN TESTVÉRGYÜLEKEZETÜNKNÉL

Az elmúlt nyáron eltölthettem két hónapot Helsinkiben, azon belül is Pitäjänmäkiben, annál a gyülekezetnél, amellyel testvérkapcsolatot ápol a peestszentlőrinci gyülekezetünk. Nagyon sok tapasztalattal gazdagodtam ezalatt az időszak alatt, a gyülekezeti élet több szegletébe is lehetőségem adódott betekinteni. Hiszen elég sokszínűek a hét-köznapok, még a nyár folyamán is.

Július közepén részt vehettem a gyülekezet harmadik nyári konfirmandustáborában. Ez rendkívül jó hangulatban telt, a konfirmandusok érdeklődőek voltak, valamint igazi közösséget élhettünk meg az egész hét során. Sok időt töltöttem a gyermek-, az ifjúsági és a diakóniai munkában is. Az előbbieken sok tapasztalattal gazdagíthattam az eddig megszerzett tudásomat.

A diakóniai projektek közé pedig olyanok tartoznak, mint a „bolt”, vagy a közös reggelik. A „bolt” ötlete azon az elven alapul, hogy mindenkinek úgy tudunk a legjobban segíteni, ha megkérdezzük, mire van szüksége, időt szánunk arra, hogy megismerjük, beszélgessünk vele. A gyülekezet épületének pincéjében be van rendezve egy helyiség ezzel a céllal, ahová rendszeresen érkeznek be olyan áruk, amelyek lejáratási dátuma esedékes, így az üzletekben már nem tudnák értékesíteni. Ezekből aztán mindenki ki tudja választani, hogy mi az, amire szüksége van, és azt szabadon elviheti, közben pedig megvan a lehetőségük mesélni a saját életükről. Mint minden munkaágra, erre is vannak külön emberek, két felszentelt diakóniai dolgozó munkálkodik a Pitäjänmäki gyülekezetben.

Rendszeresen részt vettem a heti istentiszteleteken is – minden héten úrvacsorás istentiszteletet tartanak szerda este és vasárnap dél előtt. Egy alkalommal augusztusban én is prédikálhattam, az igehirdetés magyar nyelven zajlott, édesanyám jóvoltából pedig finn fordítás is készült hozzá, amelyet szintén felolvastak az eredetivel össz-

PITÄJÄNMÄKI ÉLMÉNYEK

hangban az istentiszteleten. Bár a „magyar csoport” tagjai már nem gyűlnek össze rendszeresen, erre az alkalomra eljött néhány lelkes tag, és előkészítették egy szeretetvendégséget az istentisztelet után.

A templom egyik különlegessége az oltárterítő- és stólakészlet, amelyet a gyülekezeti tagok készítettek saját kézzel. Az egyik ott dolgozó – akit egyébként a gyermekekkel való munkában foglalkoztatnak – tervezte meg ezeknek a szimbólumait, mintáit, elrendezésüket. A megvalósításba aztán már többen becsatlakoztak, így ezekhez a tárgyakhoz is különleges történetek kötődnek. Jelenleg is több projektjük van folyamatban, a régi készletek fokozatos megújítására.

A gyülekezeti feladatokon túl lehetőségem volt kicsit belesnézni az ottani egyetemen zajló programokba, oktatásba, és az ottani közösségbe is becsatlakozhattam egy piknik erejéig. Ellátogattam Espooban és Helsinkiben is a püspöki hivatalba, így megismerkedhettem az egyház struktúrájával és működésével is. Érdekes volt megfigyelni egy nagy egyházi szervezet – hiszen Finnországban az evangélikus felekezet van többségben – működését, azt hiszem, ebből is sokat tanultam.

A pitäjänmäki gyülekezet lelkeszei és tagjai nagy szeretettel gondolkodnak a közös testvérkapcsolatra, amelyet az elmúlt évtizedek során ápolunk és ápolunk. Örömmel gondolnak vissza azokra az utakra, amelyeket ők tettek meg hozzánk, vagy éppen a mi látogatásainkra az ő gyülekezetükben. A jövőre való tekintettel közös reményünk, hogy ez a kapcsolat tovább fog élni, csak meg kell találnunk hozzá a megfelelő formákat.